

[Statsministeren]

gen. På finanslovsforslaget for 1993 er der i vid udstrækning taget hensyn til, at de højere ejendomsværdier påvirker de skattepligtige indkomster. Eventuelle politiske drøftelser af spørgsmålet om virkningen af 19. alm. vurdering på beskatningen af ejerboliger kan efter regeringens opfattelse mest hensigtsmæssigt indgå i forhandlingerne om finansloven for 1993.

Omkring virkningerne af den 19. alm. vurdering for udskrivningen af kommunal grundskyld i 1993 kan jeg oplyse, at der allerede under regeringens forhandlinger med de kommunale parter i foråret blev aftalt en nedsættelse af den kommunale grundskyldpromille med 0,5 for 1993.

Det har nu vist sig, at stigningen i grundværdierne er væsentlig større, end det var forudsat under disse forhandlinger. Uden en yderligere tilpasning af den kommunale grundskyldpromille indebærer stigningen i grundværdierne således en forøgelse af det kommunale grundskyldprovenu med ca. 1 mia. kr. i forhold til det forudsatte.

I regeringens aftale med kommunerne hedder det: »Enigheden om at fastholde aftalen indebærer, at skattestigninger i forhold til 1991 undgås for kommunerne under ét.«

Regeringen går naturligvis ud fra, at kommunerne overholder aftalen om økonomien i 1993.

På baggrund af den uventede stigning i grundværdierne må dette indebære, at kommunerne nedsætter grundskyldpromillen, således at skatteprovenuet i 1993 ikke overstiger det forudsatte niveau ved aftalens indgåelse. For kommuner, der ikke lovmæssigt har mulighed for at nedsætte grundskyldpromillen, må der i stedet ske en tilpasning af indkomstbeskatningen.

Spm. nr. S 1069

Til *justitsministeren* (24/8 92) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Vil ministeren undersøge, om bestyrelsesmedlemmerne i Lønmodtagernes Dyrtdsfond var inhabile, da fonden traf beslutning om at investere 400 mio. kr. i Hafnia samt ca. 3 mia. kr. i Kreditforeningen Danmark?«

Begrundelse

Der henvises til artikel i Morgenavisen Jyl-

lands-Posten søndag den 23. august 1992, 1. sektion, side 4.

Det personsammenfald, som findes i de forskellige finansielle institutioner, er efterhånden så påfaldende, at det må afklares, om habilitetsreglerne overholdes. I tilfældet med Lønmodtagernes Dyrtdsfonds investering i Hafnia er det en kendsgerning, at langt hovedparten af bestyrelsens medlemmer samtidig har haft bestyrelsesposter i nogle af de banker og andre finansielle foretagender, som allerede havde store aktieposter i Hafnia. Det samme gør sig formentlig gældende for Kreditforeningen Danmarks vedkommende, hvor en stor del af Lønmodtagernes Dyrtdsfonds bestyrelsesmedlemmer sidder i enten bestyrelse, repræsentantskab eller lokalråd.

Svar (1/9 92):

Justitsministeren (Engell):

Fondslovgivningen og aktie- og anpartsselskabslovgivningen indeholder enslydende bestemmelser om bestyrelsesmedlemmers og direktørers habilitet.

I lov om fonde og visse foreninger findes reglen i § 19, der lyder således:

»Et bestyrelsesmedlem eller en direktør må ikke deltage i behandlingen af spørgsmål om aftaler mellem fonden og den pågældende selv eller om søgsmål mod den pågældende selv eller om søgsmål mod tredjemand, hvis den pågældende deri har en væsentlig interesse, der kan være stridende mod fondens.«

Lønmodtagernes Dyrtdsfond er oprettet ved en særlig lov, jf. lov om Lønmodtagernes Dyrtdsfond, der hører under Arbejdsministeriet. Da fonden er oprettet ved lov, er den ikke omfattet af fondslovgivningen, jf. lov om fonde og visse foreninger § 1, stk. 2, nr. 1, og lov om erhvervsdrivende fonde § 1, stk. 4, nr. 1.

De ovenfor nævnte udtrykkelige habilitetsregler i fonds- og selskabslovgivningen må formodes at være udtryk for almindeligt gældende regler om bestyrelsesmedlemmers og direktørers virksomhed, jf. herved bl.a. Erik Hørlyck: Interessentskaber og konsortier, 1989, s. 116 f., og Lennart Lyng Andersen m.fl.: Aftaler og mellemmand, 1987, s. 247. Den endelige afgørelse af, i hvilket omfang reglerne finder anvendelse på bestyrelsesmedlemmer i Lønmodtagernes Dyrtdsfond, hører under domstolene.